

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **A. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 marca 2023 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania

zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 30 marca 2016 r., sygn. akt II AKa 61/16,

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 10 grudnia 2015 r., sygn. akt XXI K 16/15

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 stycznia 2023 r. A. B. wniósł m. in. o ponowne rozpatrzenie sprawy o sygn. akt XXI K 16/15 z uwagi na zaistnienie nowych dowodów w sprawie. Powyższy wniosek nie zawierał uzasadnienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek był oczywiście bezzasadny w rozumieniu art. 545 § 3 k.p.k. Powyższy przepis nakłada na sąd obowiązek przeprowadzenia kontroli wniosku o wznowienie postępowania pochodzącego od podmiotu nieprofesjonalnego pod kątem tego czy nie jest on oczywiście bezzasadny. Kontrola ta ma charakter *quasi* formalny, co oznacza, że w jej toku nie dochodzi do merytorycznego rozpoznania

wniosku ani do badania jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia, ale do wstępnego przeanalizowania treści wniosku, w celu ustalenia możliwości jego skutecznego złożenia. Wniosek, który jest bezzasadny w stopniu oczywistym, bez wzywania do usunięcia braków formalnych, musi spotkać się z odmową przyjęcia. Oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie postępowania to taka, która nie wymaga szczególnego badania, jest widoczna „na pierwszy rzut oka”, jest niewątpliwa i wniosek obiektywnie nie może doprowadzić do wzruszenia orzeczenia (zob. np. postanowienia SN z dni: 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016/1, poz. 5; 6 października 2015 r., V KO 56/15, niepublik.).

Taka sytuacja wystąpiła na gruncie niniejszej sprawy. Skazany A. B. w niezwykle ogólnikowy sposób, ograniczający się do stwierdzenia, że w sprawie istnieją nowe dowody, wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy oznaczonej sygnaturą XXI K 16/15. Powyższe nie pozwala na przyjęcie, że możemy mieć do czynienia ze skutecznym wnioskiem o wznowienie postępowania. W orzecznictwie wskazuje się, że oczywista bezzasadność wynikać może choćby z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia. Tak samo ocenić należy odwołanie się do określonej podstawy wznowieniowej przez jedynie formalne jej przywołanie we wniosku, bez jakiegokolwiek konkretyzacji okoliczności mających przemawiać za wznowieniem postępowania (por. postanowienie SN z dnia 12 kwietnia 2018 r., III KO 25/18, LEX nr 2496267). W wywiedzionym wniosku skarżący ograniczył się li tylko do stwierdzenia, że w sprawie istnieją nowe dowody, żadnego jednak nie wymieniając. Podkreślenia przy tym wymaga, że regulacja wstępnej kontroli wniosku o wznowienie postępowania zawarta w art. 545 § 3 k.p.k. wprowadzona została po to, aby wyeliminować konieczność przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym nie może doprowadzić do wznowienia. Dlatego więc niezasadne jest wyznaczanie obrońcy z urzędu, skoro skarżący nie podał w swoim wniosku jakichkolwiek dowodów, które choćby hipotetycznie mogłyby być rozpatrywane w płaszczyźnie podstaw wznowienia postępowania.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak w sentencji.

